СТАНКО ВОЛОДИМИР НИКИФОРОВИЧ

16 лютого 2008 р. пішов із життя Володимир Никифорович Станко – відомий український історик, археолог, етнолог.

Торік він відзначив своє 70-річчя, заслужено додавши до звань академіка Російської академії природничих наук та лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки другий орден Паісія Хилендарського від уряду Болгарії. Володимир Никифорович працював украй напружено й плідно, і його серце не витримало...

В.Н.Станко краще за будь-кого знав археологічні пам'ятки Північного Причорномор'я. Він розробляв актуальні та малодосліджені напрямки первісної археології й історії. У 1967 р. дослідник захистив кандидатську дисертацію «Мезоліт Північно-Західного Причорномор'я», а у 1983 р. докторську – «Мирне. Проблеми мезоліту Північного Причорномор'я». Нагромаджені за новими методиками матеріали дали підстави для оригінальних реконструкцій і розв'язання складних питань палеоекології, палеоекономіки, палеосоціології та палеоетнології населення степової України епохи мезоліту. Це сприяло розробці нових напрямків у вітчизняній археології. У 1976–1989 рр. Володимир Никифорович очолював створений ним в Одесі відділ археології Північно-Західного Причорномор'я Інституту археології АН УРСР, основним науковим завданням якого було проведення охоронних робіт на новобудовах Одеської області.

Протягом 1994–2003 рр. В.Н.Станко працював деканом історичного факультету Одеського національного університету імені І.І.Мечникова. Він відстоював принципи фундаментальної гуманітарної освіти, намагався зберегти й продовжити найкращі традиції факультету та університету у цьому плані. Низка його ініціатив сприяла становленню професійних кадрів істориків та археологів. Зокрема було створено кафедру археології й етнології України, лабораторію, спеціалізовану вчену раду із захисту кандидатських та докторських дисертацій при Одеському державному (згодом – національному) університеті зі спеціальностей «Історія України» та «Всесвітня історія».

Володимир Никифорович вів активну громадську діяльність. Він був членом редколегії республіканського журналу «Археологія», президії обласної філії Товариства охорони пам'яток історії й культури, спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій при Інституті археології НАН України. У 1999 р. він став дійсним членом РАПН по секції «Археологія та антропологія», головою Українського відділення Російського археологічного товариства.

В.Н.Станко перейняв найкращі риси від своїх наукових учителів М.Ф.Болтенка, М.С.Синицина, П.Й.Борисковського, С.М.Бібікова. Як і їм, йому було притаманне доброзичливе ставлення до початківців у науці, намагання у міру можливостей створити режим найбільшого сприяння тим ученим, хто може багато та якісно працювати.

У Володимира Никифоровича – багато талановитих учнів. Він був для них терплячим наставником і другом, чесною й порядною людиною. Тим, кому довелося зустрічатися, спілкуватися та працювати з ним, пощастило. Кожному він віддав частку свого тепла, знань, досвіду, мудрості й таланту. Світла пам'ять про Володимира Никифоровича Станка залишиться з нами назавжди.